

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada II. Adventus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

2. Considera potuisse Deum Angelicæ naturæ uniri, & pro homine satisfacere, voluisse humanæ, ut vinceret dæmonem in natura infirmiore: & daret nobis visibilem & imitabilem Redemptorem. Agnosce facile superari dæmonem ab homine, qui Deo unitur: & adhære Deo, ut confundas fortem Agnosce Redemptorem tuum Magistrum, & exemplar. Poterasne hoc sperare? Vide ne devies

3. Considera ex qua vilitate & miseria, ad quam dignitatem evectus sit homo. Æstima, gratulare, ama, gratias age, &c. Decebat ergo, ut divinæ factus consors naturæ vitam duceres tuæ dignitati parem. Sed heu! quid egisti? Pudeat, pœniteat tantum descivisse, &c.

DOMINICA II. ADVENTUS.

Pater Filium, Filius se ipsum mundo donat.

1. *S*ic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret Joan. 3 Quis? Deus: quem? te dilexit. Quomodo amorem probavit? dando Filium, & hunc Deum infinite dilectum pro te rebeli peccatore, quam nihil tu reddis Deo! pudeat. quin te quoque affectu creaturarum tuique ipsius

exuis, & te ei donas, qui filium tibi dedit.
Attende, quam habes obligationem hoc
agendi.

2. *Dilexit me, & tradidit semetipsum pro
me.* Galat. 2. Dilexit me quem vidit specia-
liter ingratum futurum, & suæ intentioni
repugnaturum; & in signum amoris dedit
seipsum, qui se tibi tot argumentis negari
poterat. Quid tu agis pro ejus amore? an
salvabit te si adhuc resistas? Redde te totum
ei, qui se totum tibi prior dedit.

3. *Cum in forma Dei esset, exinanivit
semetipsum formam servi accipiens.* Philip.
2. Et quò se dedit, qui se tibi dedit? in pau-
pertatem, in contemptum, in cruciatus, in
mortem. Hæc tolerabilia fecit amor. Non
amas vicissim, si ista fugis. Ad hæc te resolu-
te, ut amorem testeris.

F E R I A I I.

In Incarnatione elucet sapientia, Bo-
nitas, & Omnipotentia Dei.

1. **O** *Culta sapientia tua manifestasti
mihi.* Psalm 50. Invenit medium,
quo solo Divinæ Justitiæ satisfaceret, debi-
tum nostrum in Divinam personam transfe-
rendo. Invenit modum, quo idem qui Crea-

ADVENTUS.

13

tor erat, esset & Redemptor, ut pluribus titulis, totum in se colligeret amorem nostrum. Et tamen fraudas Deum expectatione sua, qui amorem dividis in creata. Redde Deo quod Deo debes.

2. *Bonitatem fecisti cum servo tuo Psalm.*

118. Quæ bonitas? Justus pro injustis, innocens pro peccatoribus, Dominus pro servo, Deus pro homine se dedit: huic se univit non affectu tantum, sed subsistentia. Et poteris tu, si hoc credis, extra Deum amare aliquid? Convertere anima mea tota ad Deum, qui solus bonus, solus amore dignus.

3. *Fecit potentiam in brachio suo Luc. 2.*

Filius Dei est brachium Dei, quod à cælo protendit ad sublevandum hominem. In hoc Filio incarnata apparuit omnipotentia, quæ tantum operata est, quantum amor desiderare potuit. Nec majus ille imperare, nec majus hæc exequi valuit. Persuadeat hæc veritas, ut amorem reddas, quem negasti hactenus, & eum testeris opere quantum potes.

*

A 7

Per incarnationem Filii Dei placatur Deus, erigitur homo, confunditur dæmon.

Omnia ex Deo, qui nos reconciliauit sibi per Christum. 2. Cor. 5. Non potest placari Deus offensus, nisi vel condonatione, vel satisfactione. Noluit condonare peccatum nostrum, voluit satisfieri pro eo, à nostra natura adjuta per unionem Verbi, quæ merita ejus ad infinitatem eveherentur. Time anima mea, quia etiam à te satisfactio exigetur! & tam rarò hoc cogitas? At qui satisfacere non potes, uni tuum nihilum cum thesauro infinito meritorum Christi.

2. *Suscitans à terra inopem, & de stercore erigens pauperem, P'al. 112.* Declinavit in terram homo & cognitione, & affectu? Deum nec videbat, nec amabat, quia sensum non cadebat, visibilem ergò se dedidit ut nos exemplo, & doctrina ad Deum egeret. Prævalebuntne ergò terrena, ut rapiant ad se? illucne bis, quò illa trahunt an quò Filius Dei? &c.

3. *Nunc princeps hujus mundi ejicietur foras, Joan. 12.* Triumphabat dæmon, quò in uno homine omnes homines perdidit.

Uno

Unum hominem invenit Deus, quo ejus superbia confunderetur, nempe Christum Deum, & hominem. Ita nos perdidit unus homo, unus salvavit. Sed hoc non egit humanitas, nisi Divinitati unita. Non vinces hostem, nisi Deo unitus, Te solo nihil, cum illo omnia poteris.

F E R I A IV.

Eligitur Mater tanto filio digna.

1. **M**isit Deus filium suum, factum ex muliere. Galat 4. decretâ Incarnatione decrevit Deus non creare sibi corpus, sed ex fœmina nasci; ut sicut una mulier juvit ad perditionem nostri, ita una coadjuvaret ad redemptionem. Et hac ratione voluit fieri filius hominis, & frater noster. Quæ ergò nostra dignitas, qui habemus eundem cum Christo Patrem? quæ Christi humilitas, qui cum esset Filius Dei, fieri voluit filius hominis? illam agnosce, & factis proba: hanc imitare, & te deprime.

2. *Respexit humilitatem ancilla sua* Luc.

2. Vidit Deus ab æterno omnes mulieres, & quicquid in quocunque statu fuissent operaturæ Vidit B Virginem in omnibus circumstantiis bene operaturam, nunquam malè, idque ex meritis Christi. Ideò eam præ cæteris adamavit. Vis à Deo amari? co-
ope-

operare ejus gratiæ, nulla te prætereat occasio. Fecistine id hætenus? Confundere, dole, time, propone, &c

3. *Fecit mihi magna qui potens est* Luc.
2. Quid majus, quam esse Dei Matrem? Unde hoc illi? quia semper correspondit gratiæ invitanti, aut intimanti voluntatem Dei. Potes & tu mater Dei esse. Nam qui fecerit voluntatem Dei Patris, qui in cælis est, hic mater mea est. Amas hanc dignitatem? fac ejus voluntatem, corresponde internis invitationibus.

F E R I A V.

Promittitur Incarnatio Filii DEI.

1. **I**nimicitias ponam inter te, & mulierem, inter semen tuum, & semen illius, & ipsa conteret caput tuum Gen. 3. Hoc erat promittere Redemptorem, qui Adamum & posteros liberaret à potestate dæmonis. Quam bonus Deus! vix peccat homo, illico ille spem gratiæ facit, & offert Nonne & tibi eandem spem fecit & quoties? quam ergò debes gratitudinem? quem amorem? quam fiduciam?

1. *Inter semen tuum & semen illius.* Hoc erat promittere Redemptorem, ex descendibus ab Adamo posteris Hanc deinde

pro

promissionem per tot prophetias, figuras renovavit, ut spem eandem nepotibus Adæ faceret. At tibi non spem adventûs fecit, sed præsentem exhibuit: & tamen magis ei serviebant, qui sperabant, quàm tu qui frue- ris. Confundere, & posthac responde tanto beneficio.

3. *Deus ipse veniet, & salvabit nos, Isai.*
3 5. Hoc credebant & dicebant priora sæcu- la. Idè ad eos Christus sua merita, quia e- rant infinita, extendit. Non ergò deserit quemquam, qui in eum sperat. Putasne mi- nus misericordem in te, postquam venit, si ei fideliter servias? Uberius participas me- rita Christi per Sacramenta, &c Hæc merita semper offer æterno Patri. Hæc unica sint tuæ spei fundamentum.

F E R I A VI.

Desideratur Redemptor à Patriar-
chis & Prophetis.

1. **R**orate cœli desuper, & nubes pluant
justum. *Isaiæ 45* Quem promiserat
Deus Salvatorem, voluit desiderari, ut ex
parte nostra aliqua esset dispositio Quid
minus pro tanta gratia exigere potuit, quàm
desiderium. En & ad te venire vult Deus:
& hunc quam tepidè desideras, qui alia nōst i
tam

tam ardentè desiderare. Vult à te Deus desiderari, qui vult uniri. Pone ergò alia desideria, ut hoc excites.

2. *Mitte quem missurus es, Exod. 4* Considera quàm ardens eorum fuerit desiderium Cœlos, nubes, terram, nocte & die in clamabant, ut veniret, qui mittendus erat. Impetrarunt hi affectus accelerationem Incarnationis. Si advertas ad tuorum desideriorum languorem, non querêris te non exaudiri. Pudeat te, quòd tam ardentè sensu grata, tam tepidè Divina desideras. Quid impedit? quòd creatis afficiaris.

3. *Expectavimus eum, & salvabit nos* Isa 25. Transibant sæcula, augebantur miseria; promissus non veniebat; attamen sp̄ certi expectabant tam vivi, quàm animæ in limbo, quia nempè & necessitatem suam, & magnitudinem promissi beneficii cognoscebant. Desiderares & tu constantius si deo fideres, si necessitates tuas adverteres, si cognosceres quantum bonum sit, deum habere. His nutri desideria

S A B B A T H O.

De Conceptione immaculata B. V.

1. *Nondum erant abyssi, & ego jam concepta eram* Prov 8 Peccatum originale abyssus est, quâ omnes sorbebamur

M A R I A

RIA est exempta, quia, ut ait S. Anselm. de-
cens erat, ut ea puritate, quâ major sub Deo
nequit intelligi, Virgo illa niteret. Adverte
quantum deus attendit ad id, quod se decet.
O si & tu attenderes, quid te, quid statum,
& vocationem tuam deceat!

2. *Tota pulchra es amica mea, & macula
non est in te* Cant 4. Non tantum peccatum
non fuit in B. V. sed neque fomes, neque
concupiscentia neque prava inclinatio; sed
cum summa tranquillitate, caro & sensus
suberant rationi & spiritui. Sed sentis
aliam legem in membris tuis? Tranquilla-
tem habebis, si concupiscentias, & inclina-
tiones opprimas, si ratio, & spiritus regant,
non caro, & sensus.

3. *In me gratia omnis via & veritatis.*
Eccl 44 In primo instanti contulit deus gra-
tiam B. V. habitualement supra omnes homi-
nes, & Angelos; Intellectus plenum usum, &
cognitionem dei; voluntatem amantem su-
pra omnes Seraphinos; gratias efficaces,
cum quibus statim secundum omnem in-
tensionem operata est. Quando tu intelle-
ctum, quando voluntatem deo applicuisti?
quomodo? an cooperatus es gra-
tiis? an cooperaberis?

&c.

DOMI.

Unum hominem invenit Deus, quo ejus superbia confunderetur, nempe Christum Deum, & hominem. Ita nos perdidit unus homo, unus salvavit. Sed hoc non egit humanitas, nisi Divinitati unita. Non vinces hostem, nisi Deo unitus, Te solo nihil, cum illo omnia poteris.

F E R I A IV.

Eligitur Mater tanto filio digna.

1. **M**isit Deus filium suum, factum ex muliere. Galat 4. decretâ Incarnatione decrevit Deus non creare sibi corpus, sed ex fœmina nasci; ut sicut una mulier juvit ad perditionem nostri, ita una coadjuvaret ad redemptionem. Et hac ratione voluit fieri filius hominis, & frater noster. Quæ ergò nostra dignitas, qui habemus eundem cum Christo Patrem? quæ Christi humilitas, qui cum esset Filius Dei, fieri voluit filius hominis? illam agnosce, & factis proba: hanc imitare, & te deprime.

2. *Respexit humilitatem ancilla sua* Luc.

2. Vidit Deus ab æterno omnes mulieres, & quicquid in quocunque statu fuissent operaturæ. Vidit B Virginem in omnibus circumstantiis bene operaturam, nunquam malè, idque ex meritis Christi. Ideò eam præ cæteris adamavit. Vis à Deo amari? co-
ope-